

[FRANCOWY *ai*

A sg f francową.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „franca”; powstały na skutek zarażenia kiłq:

Wyrażenia: »guz francowy« cf »puchlina francowa«.

*»puchlina francowa«: gdy sie przyłcz wyda/ przepchni go/ tám wycieczę ropą wżyfthek iad Fráncufki dołkonále [...] Iełzcze ná guzy y puchlinę Fráncową/ omyy mieyfca winem czerwonym ciepło *SienHerb* 554b.]*

MK